

شیرینی ارزشیابی

مرتضی شمس آبادی

بعدش چی؟ بچه که ۹۰ درصد این چیزهایی رو که می‌خوای در بیاری، درست متوجه نمی‌شوند و نمی‌دونند باهاشون چی کار کنه.

چه کاریه آخه؟
بیکاری مگه؟ ارزیابی چهار تا درس دبستان که این حرف‌ها رو نداره.

اتفاقاً چون دبستانی‌اند باید موقع ارزشیابی شون بیشتر دقت کنیم. من فقط یادگیری واحدهای درسی شون رو نمی‌سنجم؛ چیزی که من تلاش دارم توی کارنامه‌شون درج کنم اینه که قوت و ضعف‌هاشون کجاست؟ کجا بیشتر استعداد و توانایی‌های خودشون رو بروز داده‌اند؟ کجا روند رشد و یادگیری چشمگیری داشته‌اند و در چه موضوعات و مباحثی سیر رشد و یادگیری خوبی ندارند؟

خانواده‌ش که متوجه می‌شن. برای بچه‌های دبستان، اینکه از کارنامه‌شون تشویق و ترغیب و حمایت و همراهی ما و والدینشون رو دریافت کنند و نتیجه‌ای از تلاششون رو ببینند کافیه. بقیه‌ش وظیفه‌ی ما و خانواده‌هاست. باید با توجه به ارزشیابی بچه‌ها کمکشون کنیم توی بهترین مسیر حرکت کنند و شرایطی رو که برای رشد لازم دارند برایشون فراهم کنیم.

ههه... آگه آرمان گران بود که معلم نمی‌شد.

آخه اینی که تو می‌گی ساعت‌ها زمان می‌بره. عملاً سه چهار برابر حالت عادی ارزشیابی‌ای که انجام می‌دیم، بلکه هم بیشتر.

من با این هدف با بچه‌ها کار می‌کنم که بتونم مسیر زندگی شون رو کمی روشن‌تر کنم. آگه تحلیل کاملی از نوع حرکتشون نتونم به خودشون و خانواده‌هاشون بدم، در عمل ساعت‌ها تدریس و زحمتم رو بی‌نتیجه گذاشتم.

خسته نباشی آقا معلم! برات شربت و شیرینی جلسه رو آوردم. کمک نمی‌خوای؟

ما که حریت نمی‌شیم. بریم دوستان.

آقای افشار، این دفتر چه‌ی من، آگه نکته‌ی مهمی گفتند بی‌زحمت می‌تونم برام یادداشت کنی؟